

Một ký ức nhỏ về anh Jos Nguyễn Hoan

Năm 1961, khi lớp chúng tôi, gồm 42 chú tiểu ngơ ngác -như nai lạc rừng sâu- tựu về Nhà Đức Chúa Trời, người đàn anh mà chúng tôi biết trước nhất là anh Hoan. Thời đó cố Mollard làm cha Quản lý (năm sau đó ngài về Pháp và không trở lại). Anh Hoan là người phụ trách boutique, bán hàng lẻ cho các chú -và tiền đã nộp vào account cha quản lý ngay từ đầu năm học. Ban đầu boutique nằm dưới chân cầu thang chú nhỏ, sau dời về phòng hớt tóc, gần Toilette của cha Giám đốc. Chúng tôi được anh Hoan bán cho từng dụng cụ học tập như vở, bút, hồ dán, giấy màu và những thứ linh tinh cho sinh hoạt cá nhân hằng ngày như kem đánh bột, kem đánh răng như Perlon, Hynos, Leyna ba màu... tem, bì thư giấy viết thư, xà bông tắm giặt, v.v. Nhưng không có bánh kẹo và không có giấy vệ sinh vì không cần thiết!

Thái độ, cử chỉ, lời nói của người đàn anh thật nhẹ nhàng, từ tốn, dễ mến làm cho chúng tôi cảm thấy được an ủi trong những ngày đầu nhớ nhà da diết, muốn khóc bất cứ lúc nào. Khi nhận những món hàng giản dị nhưng cần thiết này, chúng tôi cũng rất mừng và chắc hẳn anh Hoan cũng biết niềm vui “tội nghiệp” của mấy đứa em ngơ ngác này. Vì anh có nụ cười tủm tỉm dễ mến.

Khi Nguyễn Phúc tựu vào cùng lớp 62, chúng tôi được biết Phúc là em của anh Hoan và là dân Bình Cang chính hiệu (chúng tôi hay gọi là Bình Keng). Chúng tôi còn nghịch

ngộ gọi là Phúc Xỏ dép để phân biệt với Phúc Bóp cổ, tức Don Bosco - xin các Thánh và hai vị tha thứ cho. Cả hai anh em Hoan, Phúc dáng người cao cao, trắng trẻo, ăn nói nhẹ nhàng, hiền hoà. Anh Hoan cũng là người đàn anh mà lớp đàn em chúng tôi ít “sợ” nhất, so với những anh lớn khác, trông có vẻ “ngầu” hơn và hay “dáy” đũa nào “dễ ghét”.

Bẵng đi một thời gian rất dài, tôi không biết rõ về anh vì khi tôi ra Xuân Bích Huế, anh cũng đã vào Sài Gòn. Thời anh làm thầy giúp xứ tại Bình Tuy, cũng ít có dịp gặp lại anh. Sau đó anh xuất tu và cuộc đời đưa đẩy thế nào, tôi không rõ lắm. Đến khi sang Mỹ, tôi mới biết anh Hoan và Phúc đang định cư tại Bắc Cali. Biết nhau và trao đổi qua mail đàn Sao Biển, tôi vẫn nhớ hình ảnh hai anh em dễ mến này, và mong có ngày gặp lại.

Thật bất ngờ, anh đã ra đi... khá vội vàng, cho một cuộc Hội ngộ Sao Biển chốn Vĩnh hằng. Nơi có Mẹ Sao Biển, các ân sư đáng kính và nhiều anh em Sao biển khác.

Vĩnh biệt anh nơi trần thế. Xin Chúa cho anh an nghỉ trong Nước Hằng Sống, nhờ lời cầu bầu của Mẹ chúng con. RIP.

Cali Ngày 21 tháng Mân côi 2017

NVD61